

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci žalobkyně: **A. D.**, státní příslušnice Republiky Kazachstán, bytem X, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2015, č. j. MV-90999-3/SO-2015,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, doručenou soudu dne 21. 12. 2015, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví, jímž žalovaná zamítla žalobkynino odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“), ze dne 25. 5. 2015, č. j. OAM-43204-20/DP-2014, a toto rozhodnutí potvrdila. Tímto usnesením ministerstvo podle § 169 odst. 8 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 203/2015 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zastavilo řízení o žalobkynině žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu za účelem studia.

Žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zjištěným skutkovým stavem a je založeno na nesprávném právním posouzení, zcela nepřiměřené a nepřezkoumatelné.

Žalobkyně uvádí, že žalovaná pochybila, jestliže žalobkyni odňala pobytové oprávnění pouze z toho důvodu, že se přes výzvu nedostavila na ministerstvo. K tomu totiž došlo z důvodů nezávislých na žalobkynině vůli. Z judikatury Ústavního soudu vyplývá, že při výkladu právního předpisu nelze vycházet čistě z jeho textu, nýbrž je třeba přihlížet i ke smyslu právní normy a k individuálním okolnostem každého případu. V dané věci žalobkyně věnovala značné úsilí získání pobytového oprávnění, které jí po naplnění zákonných podmínek také bylo uděleno a je tak výrazem přejatého formalismu, jestliže o něj přišla pouze proto, že se nedostavila k převzetí pobytové karty. Ministerstvo tak mělo žalobkyni vyzvat, aby důvody, proč se nedostavila, sdělila; nikoli bez dalšího řízení ukončit. Tuto námitku žalobkyně uplatnila již v odvolání, žalovaná se s ní však v napadeném rozhodnutí vypořádala nedostatečně. Stejně tak žalovaná pochybila, pokud nezohlednila kritérium přiměřenosti, a to zejména ve světle toho, že žalobkyně poté důvody, pro něž se nedostavila, řádně doložila.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na napadené rozhodnutí a doplnila, že žalobkyně ve své omluvě ze dne 8. 6. 2015 uvedla, že se k převzetí pobytové karty nedostavila, neboť musela být se svým otcem. To podle žalované nelze považovat za okolnost nezávislou na žalobkynině vůli, mezi něž patří například nemoc, úraz, hospitalizace, pracovní cesta nebo nesprávné poučení ze strany ministerstva. Pokud by i žalobkyni bránil v převzetí průkazu některý z důvodů na její vůli nezávislý, bylo by její povinností vyplývající z § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců tento důvod ministerstvu sdělit ve lhůtě 60 dnů od pořízení biometrických údajů. Tato lhůta však žalobkyni marně uplynula dne 12. 5. 2015. Žalovaná proto navrhuje zamítnutí žaloby.

Při ústním jednání zástupce žalobkyně setrval na své argumentaci.

Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Následně přezkoumal napadené rozhodnutí žalované, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a to v mezích řádně uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že se řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže cizinec, který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, se ve lhůtě nebo na výzvu podle § 44 odst. 1 nebo § 44a odst. 12 nedostaví na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu nebo ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 13 nepřivezme průkaz o povolení k pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody nezávislé na jeho vůli.

Podle § 44 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že je cizinec povinen se ve lhůtě stanovené ministerstvem, nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů, dostavit na ministerstvo k převzetí průkazu o povolení k pobytu.

V první řadě se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže z jeho odůvodnění, a to ani v kontextu správního spisu, nelze seznat důvody, proč správní orgán rozhodl určitým způsobem. Takovou vadou však napadené rozhodnutí zjevně netrpí. Z usnesení ministerstva, resp. z rozhodnutí žalované o odvolání proti němu, je jasné patrné, proč bylo řízení o žalobkynině žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu zastaveno: žalobkyně se přes výzvu nedostavila k převzetí pobytové karty a ve stanovené lhůtě neuvedla na své vůli nezávislé důvody, které jí v tom zabránily. Takové odůvodnění je srozumitelné a přezkoumatelné. Zda tyto důvody věcně obstojí, je již otázkou jejich věcného posouzení.

Dále se soud zabýval námitkou, že žalovaná neměla řízení s žalobkyní bez dalšího zastavit, nýbrž ji měla vyzvat k doložení důvodů, proč se k převzetí karty nedostavila. V tomto ohledu soud předesílá, že dané řízení je řízením o žádosti, které se zahajuje z iniciativy žadatele a žadatel může řízením a jeho předmětem disponovat. Na rozdíl od řízení zahajovaného z úřední povinnosti má žadatel významnější roli co do své aktivity v řízení. Plně se zde uplatní právní zásada, že práva svědčí bdělým. Pokud žadatel v řízení o žádosti ztratí zájem na pokračování řízení a přestane v něm být aktivní, tedy přestane plnit své zákonné povinnosti, je logické, že pokud zákon s nesplněním takových povinností spojuje zastavení řízení, bude takové řízení zastaveno.

V dané věci ze správního spisu vyplynulo, že se žalobkyně dne 12. 3. 2015 dostavila na pracoviště ministerstva za účelem zpracování údajů (včetně biometrických) nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. Následně byla žalobkyně výzvou ze dne 1. 4. 2015 ministerstvem vyzvána, aby se dne 20. 4. 2015 v 9:00 hodin dostavila na pracoviště ministerstva k převzetí průkazu o povolení k pobytu. V této výzvě byla žalobkyně poučena o tom, že pokud se v určeném termínu, nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů (tj. do 12. 5. 2015) nezbytných pro vydání (výrobu) průkazu o povolení k pobytu, k převzetí průkazu neodstaví, popřípadě nesdělí v této lhůtě důvody na její vůli nezávislé, které jí v tomto úkonu bránily, bude řízení podle § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců zastaveno. Tato výzva byla žalobkyni doručena fikcí dne 17. 4. 2015 (dle doručky byla dne 7. 4. 2015 písemnost obsahující předmětnou výzvu po neúspěšném pokusu o doručení uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb, o čemž bylo zanecháno poučení, a dne 23. 4. 2015 byla pak písemnost vložena do schránky žalobkyně). O zaslání této výzvy k převzetí průkazu o povolení k pobytu byl zpraven také zástupce žalobkyně (oznámení mu bylo doručeno dne 2. 4. 2015). Žalobkyně se však k převzetí průkazu o povolení k pobytu ve stanovený den nedostavila.

S popsanou situací zákon o pobytu cizinců spojuje následek v podobě vydání usnesení o zastavení řízení [§ 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců], aniž by bylo v této fázi třeba předem cizince o takovém následku poučovat či jej poučovat o tom, že zastavení řízení lze zvrátit včasnou a kvalifikovanou omluvou.

Pokud jde o možnost omluvy, umožňuje § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců zastavení řízení zvrátit i poté, co se cizinec k převzetí průkazu nedostavil. V této fázi však musí být sám cizinec aktivní, neboť další vedení řízení je právě v jeho nejvlastnějším zájmu. Z textu zmíněného ustanovení neplyne ministerstvu povinnost cizince opětovně upozornit na možnost sdělení důvodů absence (viz shora).

Rozhodnutí žalované o zastavení řízení tak není přepjatým formalismem, nýbrž logickým a zákonem jednoznačně předpokládaným důsledkem jednání žalobkyně, která se ke své škodě nedostavila k převzetí průkazu k dlouhodobému pobytu a ani včas nevyužila své zákonné možnosti sdělit důvody, proč nepřišla. Soud připomíná, že ze správního spisu vyplývá, že žalobkyni a jejímu zástupci byla výzva k převzetí průkazu zaslána dne 1. 4. 2015 (oběma pak byla doručena; na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že u žalobkyně tomu bylo fikcí; soud přitom nepřehlédl, že doručovací adresou žalobkyně je adresa sídla advokátní kanceláře jejího zástupce, a tedy že žalobkyně nepochybně o obsahu písemnosti musela od svého zástupce včas vědět), přičemž převzetí se mělo konat 20. 4. 2015. Posledním dnem lhůty pro sdělení důvodů, které žalobkyni bránily v dostavení se, byl den 12. 5. 2015. Žalobkyně však omluvu zaslala až 8. 6. 2015, tedy bezmála měsíc po lhůtě, což již nemohlo na věci ničeho změnit. Soud uzavírá, že se v tomto ohledu ztotožňuje s argumentací žalované

(která se – v rozporu s tvrzením žalobkyně – s touto námitkou vypořádala) v napadeném rozhodnutí a považuje tuto žalobní námitku za nedůvodnou.

Co se týče námitek, že je napadené rozhodnutí v rozporu se zjištěným skutkovým stavem a založeno na nesprávném právním posouzení, konstatuje soud, že jsou velmi obecné a nevyplývá z nich, v čem konkrétně žalobkyně spatřuje neúplnost zjištěného skutkového stavu, resp. vadnost právního posouzení. Soud proto tyto námitky vypořádá rovněž obecně s tím, že ze správního spisu ani ze žaloby nevyplývalo nic, co by takovému závěru nasvědčovalo. Jde tedy o námitky nedůvodné.

Jde-li o námitku, že se žalovaná nezabývala posuzováním přiměřenosti, podotýká soud, že správní orgán má povinnost posuzovat přiměřenost rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců pouze tehdy, pokud to přímo plyne z textu ustanovení zákona o pobytu cizinců, které se v konkrétním případě aplikuje. V dané věci se aplikuje § 169 odst. 8 písm. a), z jehož textu povinnost posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí neplyne.

Otázkou, zda by důvod uvedený žalobkyní, proč se nedostavila k převzetí průkazu (musela být se svým otcem), obstál jako důvod na žalobkynině vůli nezávislý, se soud nezabýval, neboť není pro toto řízení relevantní. K zastavení daného řízení totiž došlo kvůli tomu, že se žalobkyně neomluvila v zákonem stanovené šedesátidenní lhůtě; kvalita pozdě doručené omluvy již na zastavení řízení neměla žádný vliv.

Z výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalované, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
B. K.